

NEBESA SE ODPREJO

Evangelij po Luku 3,15–16.21–22

¹⁵ Ker pa je ljudstvo živelo v pričakovanju in so se v srcu vsi spraševali o Janezu, če ni morda on Mesija, ¹⁶ je Janez vsem odgovoril: »Jaz vas krščujem v vodi, pride pa močnejši od mene, kateremu nisem vreden odvezati jermenov njegovih sandal; on vas bo krstil v Svetem Duhu in ognju.«

²¹ Ko je vse ljudstvo prejelo krst in je bil tudi Jezus krščen ter je molil, se je odprlo nebo. ²² Sveti Duh je prišel nadenj v telesni podobi kakor golob in zaslišal se je glas iz neba: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

*Ostala berila: Izaija 40,1–5.9–11; Psalm 104,1–4.24–25.27–30;
Pismo Titu 2,11–14; 3,4–7.*

LECTIO:

Luka nam predstavi dogodek, ki pomeni začetek Jezusovega odrešilnega poslanstva. Spomni nas, kako veliko pričakovanje Mesija, oziroma odrešenika, je vladalo med Judi. Vsi veliki preroki so govorili o njegovem prihodu in Judje tistega časa so ga po teh napovedih dobro poznali. Toda še vedno so ga pričakovali.

Posebej v negotovih letih so z upanjem zrli mnoge ljudi, ki so se pojavljali. Zdaj so se spraševali in celo upali, da bi utegnil biti pričakovani Mesija Janez Krstnik, a je ta sam kmalu ovrigel njihove upe in naznanil prihod resničnega odrešitelja, ki »vas bo krstil v Svetem Duhu in ognju«.

Judje so pričakovali, da jih bo Mesija rešil rimske okupacije, ta, ki ga je Janez označil kot rešitelja, pa je bil duhovni in ne politični voditelj. Krščeval naj bi s Svetim Duhom, kar je precej nejasen opis rešitelja. Kako so se odzvali Janezovi pristaši? So ga razumeli?

V reki Jordan je bil Jezus krščen skupaj z vsemi ostalimi. Čeprav ni grešil, se je poistovetil z navadnimi grešnimi ljudmi in se jim pridružil pri tem javnem dejanju kesanja in spreobrnitve.

Matej opisuje Janezovo presenečenje, ko je h krstu pristopil tudi Jezus (Evangelij po Mateju 3,13–15), medtem ko se Luka bolj posveti Jezusu in Svetem Duhu.

Po krstu je Jezus ostal v molitvi in kontemplaciji. Tedaj se zgodi čudež: Jezus zagleda Svetega Duha, kako se spušča nanj v podobi goloba. In Jezusova molitev postane občestvo: Oče ga nagovori in potrди.

Opazimo lahko, da takoj, ko se Jezus v krstu spreobrnjenja poistoveti s človeštvom, Oče jasno in glasno spregovori: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

MEDITATIO:

Zakaj so za Janeza mislili, da je obljubljeni Mesija? In zakaj je Janez krščeval? Je bilo to potrebno? Kako je s tem pomagal ljudem, da so se pripravili na Jezusa in njegovo sporočilo?

Jezusov krst je postal prizorišče razkritja, razodetja Boga kot Očeta, Sina in Svetega Duha (golob). Kaj bi ta izkušnja in razglasitev utegnila pomeniti Jezusu?

Zamisli si, da si bil tam, videl goloba in slišal Božji glas. Kako bi to vplivalo na tvoje mnenje o Jezusu?

ORATIO:

Psalm 104 je radostna hvalnica. Uvodni vrstici napovedujeta:

»Slávi, moja duša, GOSPODA.

GOSPOD, moj Bog, zelo si velik!«

V naslednjih vrsticah se psalmist ozre na vsakdanje življenje okrog sebe in povsod opaža Božjo roko. Povečevanje kar prekipeva in se izliva k Bogu.

Počasi preberi vrstice. Nato napiši svoje razloge za povečevanje Boga in mu jih daruj kot slavilno molitev. Morda boš iz njih celo želel napisati svoj psalm.

CONTEMPLATIO:

Razmišljaj o današnjih vrsticah iz Izaija. Kaj razodevajo o Jezusu in o Janezu Krstniku? Naj se obljube iz teh vrstic zapišejo globoko v tvoje srce.

Pomislí na velike Pavlove besede v pismu Titu. Naše odrešenje sloni na Božjem usmiljenju in on nam daje milost, da živimo, kakor mu je všeč.

Bog želi, da bi imeli večno življenje pri njem, in je naredil vse, da bi nam to omogočil. Odprimo se in dovolimo, da tudi ta čudovita obljuba, polna upanja, najde dom v naših srcih.